



Farní věstník

BŘEZEN 2015

Vydává Římskokatolická farnost Telč
ročník XXIII, číslo 3

Eucharistie a solidarita



Solidarita je dalším tématem, které je po jednotě a společenství zahrnuto do přípravy na letošní národní eucharistický kongres. Jedná se na prvním místě o solidaritu Boha s člověkem. Solidaritu vyjádřenou vrcholným způsobem vtělením Božího syna, jeho životem, smrtí a zmrtvýchvstáním. Stal se nám podobným ve všem kromě hříchu. Naším úkolem je, tuto Boží solidaritu nejen s vděčností přijímat, ale také se jí nechat inspirovat. Byli jsme stvořeni, jak čteme na prvních stranách Bible, k Božímu obrazu. Jako obraz Boží neseme i my poslání sestupovat ke svým bližním, avšak nepřekračovat hranici hříchu. Hřích vytváří pouhou iluzi, klamně zdání jednoty. Ve skutečnosti jen zraňuje a rozděluje.

Naše schopnost a ochota k solidaritě vůči bližnímu je zároveň vynikajícím měřítkem a indikátorem naší jednoty s Bohem. Naši schopnosti vnímat a přijímat Boží blízkost a náklonnost. Až budeme při slavení mše svaté podávat při pozdravení pokoje ruku svým sousedům v kostelní lavici. Zkusme se zamyslet, zda jsme ochotni také iniciativně podat svou pomocnou ruku tam, kde je jí zapotřebí. Jsme ochotni spolu s Kristem s láskou sestupovat k svému bližnímu a přitom nepřekračovat hranici hříchu.

Požehnané a plodné prožívání postních dnů přeje všem

o. Josef Maincl

Bohoslužby v měsíci březnu 2015

Ne	1. 3. 2015	7:30	Jména Ježíš
		9:00	Jména Ježíš
		10:30	Matka Boží
So	7. 3. 2015	17:00	Jména Ježíš
Ne	8. 3. 2015	7:30	Jména Ježíš
		9:00	Jména Ježíš
		10:30	Matka Boží

So	14. 3. 2015	17:00	Jména Ježíš
Ne	15. 3. 2015	7:30	Jména Ježíš
		9:00	Jména Ježíš
		10:30	Matka Boží
Čt	19. 3. 2015	8:00	Matka Boží
	sv. Josef	18:00	Jména Ježíš
So	21. 3. 2015	17:00	Jména Ježíš
Ne	22. 3. 2015	7:30	Jména Ježíš
		9:00	Jména Ježíš
		10:30	Matka Boží
St	25. 3. 2015	8:00	Matka Boží
	Zvěstování Páně	18:00	Jména Ježíš
So	28. 3. 2015	17:00	Jména Ježíš
Ne	29. 3. 2015	7:30	Jména Ježíš
		9:00	sv. Jakub
		10:30	Matka Boží

PASTÝŘSKÝ LIST OTCE BISKUPA VOJTĚCHA NA ZAČÁTKU POSTNÍ DOBY “Obraťte se a věřte evangeliu”



Milé sestry, milí bratři,

Žijeme ve zrychlené době, jejíž směr určují do velké míry mediální zprávy, které vytvářejí jakousi virtuální realitu našeho života, ne zcela odpovídající tomu, který většina lidí opravdu prožívá. Zahlcování všemi možnými informacemi nemáme často ani čas v klidu rozlišit jejich důležitost a vstřebáváme negativní balast, který nás zneklidňuje a ubírá vnitřní pokoj a životní energii. A právě do naší aktuální situace znějí

osvobozující slova dnešního evangelia: “Naplnil se čas a přiblížilo se Boží království. Obraťte se a věřte evangeliu...”

Stojíme na prahu doby zvláštní přípravy na slavení velikonočních událostí. Doby pokorné pravdivosti k sobě, k druhým i k Bohu. Občas se setkávám s tendencí, která mezi námi není tak cizí – stylizovat se do vysněných obrazů, a to nejen před Bohem a před druhými, ale i před sebou samým. S touto stylizací roste naše vnitřní napětí, které se pak projevuje v různých zvláštностech v našem chování, kterými druhým nastavujeme křivé zrcadlo zdánlivě *dobře prožívaného křesťanství*. Tyto naše odstředivé tendence můžeme překonat pokornou pravdivostí a prožíváním každé životní situace v Boží blízkosti.

Nyní je čas, kdy máme pravdivě poznávat trpícího Pána a sebe v jeho službě. Toto poznání pravdy na jednu stranu bolí, na druhou stranu nás činí svobodnými.

Čtyřicet dní teď před námi stojí jako velká příležitost k obnově jedinečného a zcela základního vztahu s Trojediným Bohem, který započal naším křtem. Obnova křestního vyznání o Velikonoční vigílii má tento náš proces postní obnovy dovršit.

Po prohloubení našeho obrácení a po smíření s Bohem v upřímně přijaté svátosti pokání by nás Bůh měl nalézt jako společenství svých přátel, které chce po Ježíšově vzoru odmítat každé pokušení a růst ve vzájemné lásce a věrnosti nebeskému Otci.

Sestry a bratři: “Obraťme se a věřme evangeliu.”

Ze srdce Vám k tomu žehnám.
Váš biskup Vojtěch

Postní zamyšlení...

Nejtěžší handicap obvykle není tělesný, ani psychický, ale...

Několik dětí se rozhodlo postavit ohromný hrad z písku, který dokáže vzdorovat podvečernímu mořskému přílivu. Všechny budují hrad s velkým nadšením. Přichází k nim i desetiletá Jana s bratříčkem Františkem. Zdá se, že jim nikdo nevěnuje pozornost, když tu najednou jedno z dětí ukazuje na Františka prstem a hloupě se přitom směje. Jana dělá, že nic nevidí, ale někdo jiný se jí zeptá: "Poslyš, co je to tvému bráchrvi? Má takovou divnou hlavu a je mu hrozně špatně rozumět." Jana zrudne, chytne Františka za ruku a utíkají pryč. František je zvláštní proto, že má trizomii (*např. Downův syndrom, Edwardsův syndrom, Patauův syndrom*). Ale je to v první řadě její bratříček, kterého by za nic na světě nevyměnila.

Nejdůležitější je, že máš velké srdce, které umí milovat...

Jedna maminka svému osmiletému dítěti, které se vrátilo ze školy s pláčem, protože na něj spolužáci pokřikovali "ty mongoloidní debile", nabídla toto vysvětlení: "Patriku, ty jsi prostě Patrik. Jsi náš chlapeček a máme tě moc rádi. Když jsem tě čekala, když jsi byl úplně maličký u mě v bříšku, měl jsi takovou nemoc, kvůli které nemůžeš růst jako ostatní. Sám dobře víš, že ti dělá potíže třeba zavázat si tkaničky, sejít ze schodů nebo se naučit číst. Ale to všechno není důležité. Nejdůležitější je, že máš velké srdce, které umí milovat. Ty nás máš rád takové, jací jsme, a my zase máme rádi tebe takového, jaký jsi ty, a máme z tebe velikánskou radost."

Nejvážnější, co může člověka v životě postihnout, není nedostatečná inteligence nebo neobratnost, ale nedostatek lásky...

Děti, které se smály Františkovi, i ty, které nadávaly Patrikovi do debilů, nevěděly, co říkají. Nikdo s nimi pravděpodobně nemluvil o trizomii ani o různých postiženích, kvůli nimž jsou některé děti prostě jiné. Nikdo jim neřekl, že tato jinakost, přestože bije do očí, není v lidském životě to hlavní, protože jim nebrání mít "velké srdce, které umí milovat". Nikdo jim neřekl, že zdání často klame. Je mnoho takzvaně "normálních" dětí i dospělých, kteří mají mnohem větší postižení než František a Patrik, protože je nikdo nemá rád nebo proto, že jsou uvězněni ve svém sobectví. Nikdo jim neřekl, že to nejvážnější, co může člověka v životě postihnout, není nedostatečná inteligence nebo neobratnost, ale nedostatek lásky.

Stáváme se součástí společnosti strachu, nejistoty a nezodpovědnosti...

Jak jsou na tom naše děti? Poučili jsme je v tomto směru? Využíváme každé vhodné příležitosti k tomu, abychom v nich probouzeli úctu k druhému člověku, ať je jakýkoliv, a abychom je učili vidět pod povrch, nedbat na odlišnosti a nemít z nich strach? Tento prvek je v náboženské výchově velmi důležitý, důležitější než kdy jindy, protože žijeme ve společnosti, kde se eugenika praktikuje naprosto bez zábran. (*Eugenika se zabývá biologickým a sociálním "zvyšováním" lidstva a zlepšením jeho genofondu. Eugenika byla zneužita hlavně Hitlerem*). Nechceme zde zpochybňovat utrpení rodičů, když se dozvědí, že se jejich dítě pravděpodobně narodí s vážným postižením. Avšak je třeba nezakrývat si oči před skutečností, že krok za krokem, poukazováním na vzácné, ba ojedinělé případy se stáváme součástí společnosti strachu, nejistoty a také nezodpovědnosti. Je na nás, abychom uprostřed této civilizace strachu a smrti budovali společnost lásky a života, kde je i ta nejubožejší bytost přijímána taková, jaká je: jako osoba nesmírně cenná sama o sobě, v očích Božích i v očích těch, pro něž je srdce důležitější než to, co je jen na povrchu.

Civilizaci postavenou na lásce budujeme i tehdy, když učíme děti mít úctu k těm, kteří se vymykají našim vžitým normám...

Budovat spolu s našimi dětmi civilizaci založenou na lásce a úctě je prvořadá nutnost. Mimo jiné ji budujeme i tehdy, když učíme děti znát a mít úctu k těm, kteří se vymykají našim vžitým

normám, a proto druhé obtěžují nebo znepokojují. Je třeba vidět, že se nám i našim dětem (zvláště dospívajícím) neustále vtouká do hlavy, že "postižené děti nemohou být šťastné a jejich život nemůže být hodnotně prožit". Spousta takzvaně "normálních" lidí, kteří se potácejí v depresích a polykají jeden prášek za druhým, říká soucitně o postižených lidech: "To je tak smutný pohled!" a přitom si – zaslepeni strachem nebo předsudky – vůbec neuvědomují, že mnoho takových lidí je mnohem šťastnějších a lidsky krásnějších než oni sami.

Je na každém z nás, jak se bude rozvíjet a vypadat naše společnost. Zda to bude společnost, kde vládne strach, nejistota a nezodpovědnost, a kde všichni "slabí" mohou očekávat "selekcí" z rukou těch "silných", anebo zda to bude společnost, která dokáže vzdorovat nejrůznějším přílivům a vlnám...

Zpracováno podle knihy Christine Ponsardové: **Víra v rodině**, kterou vydalo Karmelitánské nakladatelství.



V sobotu **28. 3. 2015 od 9:00 do 14:00 hod.** se uskuteční Charitní sbírka šatstva apod. pro Diakonii Broumov v prostorách bývalého Školním statku v Telči, **vstup zadní bránou z ulice Batelovská!**

Darované věci prosíme ukládejte do papírových krabic nebo pytlů pro snazší manipulaci při skladování a dopravě.

Případné informace lze získat na tel. č. 732 157 552.

Zpráva z jednoty Orel



Jednota Orel Telč zve všechny příznivce lidových tradic a zručnosti šikovných českých ručiček do orlovný na **Velikonoční výstavu**. Pro veřejnost bude otevřeno celý víkend kolem Květné neděle. Práce našich farníků a občanů Telče můžete přijít obdivovat od **27. do 30. března**. Bližší informace budou na plakátech, vstupné dobrovolné.

Obrácíme se na všechny, kteří se chtějí pochlubit uměním svým, nebo svých předků, s prosbou o zapůjčení exponátů. Jedná se o věci související s Velikonočními svátky a příchodem jara. Exponáty budeme přijímat 23. a 24. března v orlovně zadním vchodem v čase od 17.00 do 19.00 hodin. Dále také sháníme ochotné lidi, kteří by nám pomohli s naaranžováním výstavy. Pokud se chcete jakkoli zapojit, můžete nás kdykoli kontaktovat na tel. 602 661 023 nebo na email kowy@centrum.cz.

Předem za všechny příspěvky děkujeme a ostatní rádi přivítáme na výstavě.

Orel Telč zve na přednášku
SAMETOVÁ REVOLUCE

aneb

představy a skutečnost, vývoj společnosti za 25 let, morální hodnoty
s Mgr. MARTINEM MEJSTRÍKEM.

přijďte do Orlovny **15. března 2015 v 17 hod.**, vstupné dobrovolné.

Kdo je Mgr. M. Mejstřík - jeden ze studentských organizátorů 17. listopadu 1989,
později senátor, věřící, 52 let.

Expedice Tanzanie aneb misie v dnešní době

Není to ani měsíc, co se člen naší farnosti vrátil ze vzdálené Tanzanie, kam se vydal, aby místním pomohl opravit nefunkční traktor. Václav Kadlec společně s jednotou Orla Telč zvou všechny na besedu **Expedice Tanzanie aneb misie v dnešní době**, která proběhne v **neděli 22. března od 16:00 v Orlovně**. Beseda bude doplněna o promítání autorových fotek z míst, kam se málokdo z nás dostane. Vstupné dobrovolné.

Naši svatí farníci - sv. František z Assisi

Sochu sv. Františka z Assisi nalezneme v kostele Jména Ježíš, po levé straně "schovanou" na posledním pilíři za vchodem do kostela. Tato socha, společně se sochou sv. Judy Tadeáše patří k těm "mladším" sochám v tomto kostele. Pravděpodobným autorem této sochy je staroříšský sochař Jan Florián a její pořízení se datuje v polovině 50. let minulého století.

Svatý František z Assisi

František z Assisi měl na církev a společnost vliv jako málo církevních osobností. Vyznačoval se nevyčerpatelnou láskou ke všem tvorům - nazýval je "moji bratři a sestry" - kázal zvířatům a své pocity vyjadřoval v nádherných básních a dopisech. Tento skromný, pokorný muž změnil svět.

František se narodil na přelomu let 1181/82 jako syn obchodníka v Assisi. Během svého mládí se František vůbec nezříkal světských požitků, byl to veselý mladík, plný života. Jeho cílem byla kariéra rytíře. V roce 1202 odešel ve svých 20 letech do války mezi městy Assisi a Perugií. Jednoleté zjetí ve tmavých sklepeních Perugia přivedlo obrát. František poznal, že v životě musí být ještě něco jiného než blahobyt a tělesné požitky.

V roce 1205 se jako často předtím František modlil v malém zapadlém kostelíku sv. Damiána pod Assisi. Náhle uslyšel, jak k němu mluví Kristus z kříže: "Františku, dej zase do pořádku můj rozpadlý dům!" František vzal tuto výzvu doslova, prodal čtené balíky sukna svého otce a předal výtěžek farářů u sv. Damiána, aby mohl zase upravit kapli. Rozzuřený otec vyzval Františka, aby vrátil kupní cenu nebo že se musí vzdát dědictví. František všechno vrátil - a navíc se ještě vzdal dědictví. Před zraky biskupa a velkého množství lidí se zbavil svých šatů. Nahý vyběhl z města - to bylo jeho rozloučení se společností.

Brzy se k Františkovi, kterého obyvatelé Assisi prohlásili za blázna, připojilo několik stejně smýšlejících druhů. Jako učedníci Ježíšovi procházeli Umbrií a kázali. Každý musel napřed slíbit chudobu.



spodní kostel baziliky dohotoven, dal tam bratr Eliáš pohřbit tělo zakladatele řádu na tajném místě, z obavy před lupiči relikvií. Teprve po staletích, po několikerych marných vykopávkách, našli r. 1818 podzemní kryptu se světcovými ostatky a vytvořili náhrobek, který do dnešního dne navštěvují statisíce poutníků.

Františkův kult doznal rychle velkého rozmachu. Františkovy kostely byly zřizovány od 13. století na mnoha místech Evropy. Svatý František se stal námětem mnoha uměleckých děl. Nejstarším obrazem je freska v Sacro Speco v klášteře sv. Benedikta v Subiaco, která byla zhotovena ještě za Františkova života (1224). František tam má kapuci na hlavě. Slavná je také freska od Simona Martinho v dolním kostele baziliky sv. Františka v Assisi (1326); ukazuje Františka se svatozářím.

V r. 1939 byl prohlášen patronem Itálie a v r. 1980 ho papež Jan Pavel II. ustanovil za patrona ekologie. Atributy tohoto světce jsou františkánský hábit, stigmata, kříž, umrlčí lebka, zeměkoule jehně a vlk.

podle knihy Vera Schaubert, Hanns Michael Schindler: **Rok se svatými**

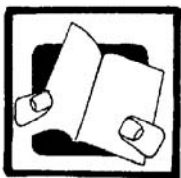
Od benediktinů dostal František darem kostelík Panny Marie Andělské s kousičkem půdy. Nazval ho "Porciuncula" (malý dílek) a zřídil vedle kostela dům, který se stal kmenovým klášteřem františkánského řádu. František hodně cestoval. V roce 1210 šel František s dvanácti druhy k papeži Inocencovi III. do Říma a dostal od něho potvrzení první jednoduché františkánské řehole. V roce 1212 do Dalmácie a v r. 1213 až 1215 do Španělska. Marně se pokoušel v r. 1219, během páté křížové výpravy, ve městě Damiette obrátit egyptského sultána.

V roce 1212 František založil společně se svatou Klárou druhý řád (klarisky) a v r. 1221 třetí řád pro laiky (terciáři). Františkánskou řeholi schválil s konečnou platností dne 29. 11. 1223 papež Honorius III.

Pro sebe samého viděl po celý život jen jeden cíl: chtěl být stále blíže Kristu. 24. září 1224 se svému Pánu přiblížil víc než kdy předtím: během hluboké extáze na hoře u La Verny se na Františkově těle objevily jizvy (stigmata) Ježíše Krista. Šlo přitom o první bezpečně dosvědčenou stigmatizaci vůbec.

František zůstal po celý život jáhnem. V posledních letech před smrtí musel snášet těžká utrpení. Ke zhubnutí a vyčerpání následkem neúnavné, těžké misijní činnosti hrozilo Františkovi ještě oslepnutí; pro silné bolesti končetin se často skoro nemohl hýbat, kromě toho ho soužily bolesti žaludku a jater. Zemřel v noci ze 3. na 4. října 1226 v Porciuncule v Assisi.

Ani ne dva roky po jeho smrti prohlásil Řehoř IX. 16. července 1228 Františka za svatého. Den předtím položil papež základní kámen k bazilice sv. Františka, nádhernému chrámu k uchování světcových ostatků. Když byl r. 1230



Z farní knihovny

Slyší Bůh naše modlitby - katecheze do kapsy – André-Mutien Léonard

Belgický biskup nabízí nejen mladým čtenářům poctivou odpověď na otázku, kterou si klademe všichni. Jednoduchým jazykem uvádí do hluboké pravdy o prosebné modlitbě. Komentuje postoje biblických postav, které Ježíše o něco prosily, vysvětluje Boží reakce. Dotýká se otázky modlitby za zemřelé, prostřednictvím svatých i Ježíšova přehánění. Upozorňuje na některá nebezpečí, odhaluje problematické způsoby křesťanského uvažování. A spolehlivě posílí

vaši víru. V Boží slovo, jeho návrat, lásku a zázraky.

Postní obnova – audiokniha – Vojtěch Kodet

Zvukový záznam pořadu, který pro vysílání v TV Noe vyrobilo Telepace, s.r.o.

1. Modlitba, půst a almužna
2. Pokušení Páně
3. Rozmluva se Samařankou
4. Uzdravení slepce
5. Vzkříšení Lazara
6. Vjezd do Jeruzaléma
7. Velikonoční triduum

Křížová cesta s Marií – Elias Vella

P. Elias Vella OFM Conv., katolický kněz, exorcista z Malty, žádaný kazatel na duchovních cvičeních, seminářích a konferencích po celém světě. Je autorem mnohých knih, které byly vydané v maltštině, angličtině, italštině, portugalštině, slovenštině a v češtině.

Text křížové cesty a meditace jsou doprovázeny barevnými fotografiemi křížové cesty v poutním klášterním kostele Panny Marie Karmelské v Kostelním Vydří.

Lze svůj život změnit?

Často se setkáváme s výzvami k obrácení a změně života. Je ale vůbec možné se změnit k dobrému?

Přehnaný "optimismus"

V rozhodnutí "změnit se" a "obrátit se" bohužel mnohdy převládají zkreslené představy a přehnaný optimismus. Člověk by chtěl udělat mnohé úplně jinak. To, co v něm existuje, často nepovažuje za dobré. Mnohdy za dobrého nepovažuje ani sám sebe. Rád by se někdy změnil a přetvořil v někoho jiného.

Něco podstatně jemnějšího oproti "změně" ale přináší "proměna". Proměňovat znamená vědět, že to, co již existuje, je dobré, ale že je to jen některými okolnostmi deformováno a zaneseno. Proměna pak spočívá v očistění od všelijakých nánosů a umožnění růstu tomu, co je dobré a důležité.

Proměna je klíčovým pojmem křesťanského života. Nedokáže sice hned vymýtít všechny chyby a slabosti a škrtnout pokud možno všechny hříchy, nýbrž spoléhá na to, že všechno v nás může mít nějaký smysl. Že smysl může mít dokonce naše zlé jednání - náš hřích, i když je zlem. A že Bůh s naším přičiněním v nás může a chce vše postupně proměnit, aby náš život mohl být naplněný a plný krásy Boží slávy.

Naše zlé jednání může ukazovat na to, čím nás Bůh obdaroval

Každý hřích, každé zlé jednání, může být rubem nějakého Božího obdarování v člověku. Naše hříchy a chyby mnohdy ukazují na poklad ukrytý v našich srdcích. Ukazují na obdarování, která do nás vložil Bůh a která využíváme nesprávným způsobem. Často totiž platí, že čím jsme od Boha

obdarováni, tím jsme našemu okolí nejvíce prospěšni, ale zároveň se v této oblasti můžeme dopouštět nejvíce chyb a hříchů. Víme, že všechno napomáhá k dobrému těm, kdo milují Boha... (Řím 8,28)

Bůh nepotlačuje naši přirozenost, ani naše touhy

V křesťanském životě nejde v prvé řadě o to, abychom byli silní, a abychom se vlastními silami napravili, změnili a osvobodili od našich chyb a hříchů. Jde o to, abychom se obrátili k Bohu, byli k němu citliví a postavili se před něj takoví, jací jsme a jak se cítíme.

Bůh nás přece zná, stvořil a určil nás k naplněnému životu lásky a je vždy při nás. Je v našich radostech, ale i v našich temnotách, v našem trní, v našich ranách, v našich úzkostech a v naší prázdnotě. Nepotlačuje naši přirozenost, ani jakékoliv naše touhy, které do nás vložil. On nám pomáhá naši přirozenost kultivovat, rozvíjet a používat ve prospěch nás i druhých. Ve spojení s ním můžeme být proměňováni právě s naší povahou, s naší přirozeností a v naší současné situaci. Proměňováni k plnosti života a plnosti radosti.

Kroky na cestě proměny

Vnitřní prázdnota a roztříštěnost v našich životech se může začít proměňovat:

- když se vzdáváme úporného a křečovitého boje proti svým chybám,
- když se odevzdáváme Bohu takoví, jací jsme,
- když Bohu odhalujeme a vyznáváme své touhy, svá očekávání, zranění, slabosti, chyby i hříchy,
- když Boha vzýváme o pomoc,
- když hledáme Boží plány pro náš život,
- když hledáme a uskutečňujeme jednotlivé konkrétní kroky na cestě proměny.

Svět nepromění nějaké "akce"

"Zdá se mi, že naší největší chybou je představa, že svět mohou změnit pouze velké ekonomické a politické akce. Stále je tu pokušení – a to i mezi křesťany – domnívat se, že modlitba nemá přílišnou hodnotu, čímž se vytrácí duchovní rozměr života. Ale obrácení, modlitba a pokání, které zdánlivě nemají žádný politický význam, jsou rozhodující skutečnosti, protože znamenají sílu proměňující svět." (Benedikt XVI.)

převzato www.vira.cz

Z matriky

V měsíci únoru přijali svátost křtu:

Matyáš Sova
Sofie Trojanová

V měsíci únoru přijali svátost manželství:

Vojtěch Tichý a Ing, Zdeňka Pokorná

V měsíci únoru nás předešli na věčnost:

Marie Bouchnerová
Míluška Chalupská

Uzávěrka příštího čísla je v neděli 22. 3. 2015

*Neprodejně, pro vnitřní potřebu farnosti vydává Římskokatolická farnost Telč - www.farnost-telc.cz
Příspěvky prosíme zasílat na e-mail: k.kamenik@o2active.cz*